

ת"פ 27374/06/23 - מדינת ישראל נגד בר ממן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27374-06-23 מדינת ישראל נ' ממן
תיק חיצוני: 424263/2022

לפני **כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר**
המאשימה **מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הילה אקוע, תביעות ירושלים**
נגד
הנאשם **בר ממן**
ע"י ב"כ עו"ד ארז בר-צבי

החלטה

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, בכך שביום 13.9.2022 בשעת ערב במבשרת ציון, החזיק הנאשם בקטנוע ל"ז 3717955 (הרכב) בתא המטען מתחת למושב הנהג, סם מסוכן מסוג קנביס מחולק ל-37 שקיות במשקל כולל של כ-278 גרם נטו, וכן שקית ובה חשיש במשקל 32 גרם. באותו מעמד נתפס עם הנאשם סכום כסף של כמה אלפי שקלים.
- כתב האישום הוגש ביום 12.6.2023.
- ביום 12.9.2023 הגיש הסניגור בקשה להשבת תפוסים, ובמסגרתה עתר להשבת הרכב וכן עתר להשבת קסדה וטלפון נייד מסוג iPhone13. הסניגור קבל על כך שהתפוסים נתפסו ללא מקור סמכות, כתב האישום לא כלל עתירה לחילוט רכוש, והדבר פוגע בזכות הקניין החוקתית של הנאשם. מעבר לכך נטען, כי אין כל תכלית לתפיסת החפצים. ביחס לטלפון נטען כי הטלפון כלל לא נפרק ולא בוצע בו חיפוש, ומשום כך אף אינו משמש כראייה בתיק.
- הוריתי למאשימה להגיב עד ליום 8.10.2023, וביום 12.10.2023 הודיעה המאשימה על תיקון כתב האישום בדרך של הוספת בקשת חילוט לכתב האישום, הודעה שנשמטה לטענתה, מחמת טעות, מבלי שהגיבה להחלטתי לגופה. ביום 19.10.2023 הוריתי על סריקת כתב האישום המתוקן לתיק.
- ביום 23.10.2023 עתר הסניגור לקבל את בקשתו על-סמכה בלבד, בהיעדר התייחסות מטעם המאשימה. הסניגור קבל על התנהלות המאשימה שתיקנה את כתב האישום בעקבות בקשתו, וכן טען שפעלה בניגוד לנוהל אח"מ 300.01.306, שעניינו טיפול בכלי רכב המיועדים לחילוט. לטעמו של הסניגור, חילוט הרכב לא נתבקש לכתחילה, בשל טיבה של העבירה (החזקה שלא לצריכה עצמית).

6. ביום 30.10.2023 הגיבה ב"כ המאשימה וטענה, כי נסיבות ביצוע העבירה לכאורה הן תפיסתו של הנאשם עם סמים בכמות גדולה ובצדה סכום ניכר של כסף מזומן, כשהרכב שימש לשינוע הסמים. הטענה היא, כי נסיבות אלו ביססו את בקשת המאשימה לחילוט הרכוש, שכאמור נשמטה בטעות מכתב האישום המקורי. בהתייחסה לנוהל אח"מ 300.01.306, סברה ב"כ המאשימה כי ניתן להורות על שחרור הרכב בחלופת תפיסה.

7. בהמשך להחלטתי השיב הסניגור ביום 6.11.2023. הוא התנגד להצעת המאשימה לשחרר את הרכב בחלופת תפיסה, וסבר שנסיבות העבירה אינן מצדיקות צעד זה.

דין והכרעה

8. דין בקשת הסניגור להתקבל ברובה.

ראשית, אכן נפלה שגגה מצד המאשימה, כפי שהיא עצמה מודה, שעה שלא פעלה לכלול בכתב האישום המקורי בקשת חילוט התפוסים. יש בכך להשפיע לעתים, על התוצאה המשפטית. העובדה שהמאשימה תיקנה את הפגם בדיעבד בעקבות פניית הסניגור, מעוררת אי-נוחות, ואולם דרך פעולה זו הוכרה כלגיטימית ע"י בית המשפט העליון. ראו לדוגמה: בש"פ 998/05 **פפיסמדוב נ' מ"י** (מיום 20.3.2005). באותו עניין נקבע, כי במלאכת האיזון, יש לתת את הדעת על נסיבות המקרה מחד, ועל זכותו החוקתית של הנאשם לקניין.

שנית, סעיף 36א(א) לפקודת הסמים שעניינו חילוט רכוש בהליך פלילי קובע, כי "הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה...".

סעיף 1 לפקודת הסמים קובע כי "עבירה של עסקת סמים" היא "עבירה לפי פקודה זו שעונשה מאסר עשרים שנים או יותר.

בענייננו, הנאשם מואשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, שהיא עבירה שבצדה עונש מירבי של עשרים שנה, כך שעל פי לשון הפקודה, המאשימה בהחלט הייתה מוסמכת בנסיבות העניין לעתור לחילוט הרכב, לכל הפחות.

שלישית, בשים לב לשלב המקדמי בו מצוי התיק, ובשים לב לנסיבות העבירה, שאינן מן החמורות מסוגה נוכח טיבם של הסמים, וכן בשים לב לכך שאין מחלוקת לכאורה, על כך שאלו נתפסו ברכב, סברתי שיש להשיב את הרכב, הקסדה והטלפון לנאשם כבר כעת, משום שהם אינם משמשים כראיה בתיק, ולא נטען אחרת. עם זאת, ועל-מנת

שלא לרוקן מתוכן את הודעת החילוט שהגישה המאשימה ואת תכלית כלי החילוט, מורה כי תמורת שחרור הרכב יפקיד הנאשם סך של 500 ₪ שהוא מעט יותר מ-10% מערכו של הרכב, על-פי האסמכתאות שצירף הסניגור. בכפוף לכך, יוחזרו התפוסים לנאשם. המאשימה לא חלקה על טענת הסניגור כי הטלפון שנתפס לא נפרק, ולפיכך, אני יוצא מנקודת הנחה שהיא מסכימה לכך שאינו מהווה ראיה בתיק. כך גם בנוגע לקסדה שאין כל הצדקה להחזקתה.

יש לשלוח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ד, 06 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.